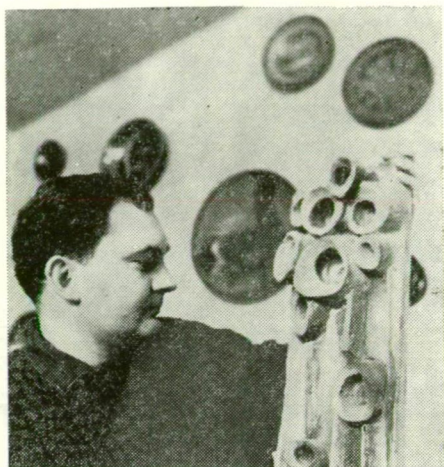

MŰTEREMLÁTOGATÁS

Végvári

Gyulánál

ANYAGMEGMUNKÁLÁS

(A szürkésfehér színű, külföldi tűzálló agyagot saját kiegészített és őrölt anyagával soványítja Végvári Gyula. Mindaddig, amíg formálható, alakítható, gyúrható marad. Ez a keverékanyag rücskös, képlékeny massa. A benne található darabos agyag-szemcsék akadályozzák meg, hogy a nagyméretű elemek égetéskor elrepedjenek. Ezek vezetnek el az anyag belső mozgásának, feszültségének erejét. Ebből az agyagból úgynevezett szalagfölrakásos technikával készíti nagyméretű köztéri munkáinak elemeit a keramikumművész úgy, hogy ezek az elemek egymáshoz kapcsolódva statikailag is bírják a terhelést. Hiszen egy-egy nagy munka öt-hat mázsás elemekből áll. A részeket belül saját anyagából készült bordázat tartja, merevíti...)

— Karcag, ahol 18 éves korodig éltél, és Hódmezővásárhely, ahol a főiskola elvégzése után otthonra találtál, a magyar fazekasmesterség, parasztkerámia két fontos központja. Mit hoztál a karcagi tarisznyában, s mi várt itt, Vásárhelyen?

— A nyolcadik osztály elvégzése után a karcagi gimnáziumba kerültem. Nem voltam éppen eminens tanuló, hiányzik belőlem a memorizálás képessége. S mivel az ottani tanítás, komputer szemléletű pedagógia erre épült, nemigen tudtam megbarátkozni a tantárgyakkal. Rajzolni viszont nagyon szerettem és meglehetősen gazdag képzelőerővel rendelkeztem. A kezemet akkor Szász Béla nevű magyartanárom fogta meg. Egyszer elvitt a Karcagi Aggagipari Szövetkezetbe, s arra biztatott, hogy gyúrjam, formáljam az agyagot. Modellek és valódi szobrok híján a magyarkönyv végén levő szoborfotókról kezdtem másolatokat készíteni. Izsó Miklós Táncoló parasztjának általam készített agyagfiguráját ma is őrzi Szász tanár úr. Nyaranként, még főiskolás koromban is, Kántor Sándor híres fazekasműhelyében dolgoztam.

— Borsos Miklós és Gádor István növendékeként végeztél az iparművészeti főiskolán. Mire készített föl akkor ez a műhely?

— Borsos Miklós idején az iparművészeti főiskolán igazi műhelyszellem uralkodott, tág horizontú, nyitott világlátást biztosítva. A lehető legközelebb férközhettünk az anyaghoz, s én, mint keramikusnövendék, nemcsak az agyagot próbálhattam ki, hanem rendszeresen bejártam a szemközi ötvösműhelybe. Borsos Miklóstól komplex